

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas Kuldīgas rajona komitejas un Kuldīgas rajona
izpildu komitejas laikraksts

13. gads
№ 146 (2035)

Trešdien, 1957. g. 18. decembrī

Maksā 15 kap.

Nekavēties ar mēslojuma izvešanu

Sācies ragavu ceļš. Tātad visidevīgākais laiks mēslojuma izvešanai. Uzdevums vietējā mēslojuma izvešanā kolchoziem nav mazais — jāizpilda šā gada plāns un līdz pavasarim jāizved 75 procenti no nākamajā gadā izvedamā mēslojuma daudzuma. Tāpēc nedrīkst vilcināties ne dienu. Jau pagājušā gada pieredze rāda, ka bija kolchozi, kā „Brīvais ceļš”, Mičurina vārdā nosauktais, „Leņina ceļš” un rinda citu, kuri, gaidot, kad būs brīvāks laiks, mēslojuma izvešanu novilcināja un uz pavasara sējai paredzētajiem laukiem izveda niecīgu daudzumu mēslojuma. Protams, ka šī vilcināšanās „atkožas” — raža ir mazāka.

Pašreiz ne kolchozos, ne MTS nevar būt nekāda pamata, kas attaisnotu bezdarbību mēslojuma izvešanā. Katrā kolchozā kulšanā tiek nodarbināti 1, lielākais 2 traktori, tātad pārējos var un vajag iesaistīt mēslojuma izvešanā. Bet kā tad tas kolchozos patiesībā notiek? Līdz 15. decembrim Kuldīgas MTS mēslojuma izvešanu bija uzsākusī tikai 11. traktoru brigāde. Tas arī ir viss. Līdz minētajam laikam pārējās Kuldīgas MTS traktoru brigādes vēl nebija iesākušas mēslojumu vest. Kāds gan šeit var būt attaisnojums? Vienīgi tas, ka traktoru brigāžu un tāpat kolchozu brigāžu brigādiere vajadzīgs ļoti daudz laika, lai „iekustētos”. Gluži tāpat tas ir Kables mašīnu un traktoru stacijā. Šeit vietējā mēslojuma izvešanu kolchozos līdz 15. decembrim vēl nebija uzsākusī neviena traktoru brigāde.

Daļā kolchozu, kā „Komunars”, „Leņina vārdā nosauktajā”, „Brīvība” un vēl citos ir brigādes, kur graudaugu kulšana pabeigta. Tātad ir visas iespējas organizēt kolchoznieku brigādes traktoru apkalpošanai mēslojuma izvešanā. Tomēr tas netiek darīts. Un tikai tāpēc, ka ne MTS vadošie darbinieki, traktoru brigāžu brigādiere, ne kolchozu vadošes nerīkojas pietiekami enerģiski.

Lai arī daudz mēslojuma izvešanā jādara mašīnu un traktoru stacijām, tas nenozīmē, ka kolchoziem jāpalaucas tikai uz MTS spēkiem. Katrā kolchozā noteikts mēslojuma daudzums jāizved ar zirgiem. Un te, lūk, nav ko vilcināties. Pēc plānu un ekonomikas nodaļas ziņām no 15. novembra līdz 15. decembrim rajonā izvestas nepilnas 1000 tonnas mēslojuma. Tas ir vidēji katrā kolchozā ap 30 tonnām. Kāpēc šis skaits tik mazs? Tāpēc, ka daļa kolchozu šajā laikā nemaz nav veduši mēslojumu. Pēdējās divās nedēļās no 20—70 tonnām mēslojuma izveduši kolchozi „Uzvaras karogs”, „Aktivists”, „Socialisma ceļš”, Raiņa vārdā nosauktais un „Venta”, bet pārējie nav izveduši ne tonnu.

Laika apstākļi mēslojuma izvešanai pašreiz ir izdevīgi. Nav ko kavēties, darbs jāasāk gan ar zirgiem, gan traktoriem.

Ved mēslojumu

Pagājušajā nedēļā mēslojuma izvešanu kolchozā „Aktivists” sāka Kuldīgas MTS 11. traktoru brigādes mehanizatori. Pirmā darbu uzsāka traktoriste Olga Tichanova. Vispirms izveda pie lielā kūtī „Saulieši” sakrājušos kūtmēsļus. Tagad, izmantojot vienkausa ekskavatoru, uzsāka negulšņu izvešanu no dīķa.

J. Zars

Tīra sēklu

Kolchozā „Jaunā gvarde” diendienā kuļ labību. Pašreiz izkulti graudaugi no 300 ha. Kā pirmie kulšanu pabeidza pirmās brigādes laudis.

Reizē ar kulšanu sagatavo sēklu. Kolchoznieki visu pavasara sējai vajadzīgo sēklu jau atbēruši, tagad to kaltē un tīra. Pavisam pavasarim atbērts 600 cnt graudaugu sēklas.

R. Velts

MTS palīdz sagatavot sēklu

Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā vienlaikus ar graudaugu kulšanu organizē sēklas atbēršanu un sagatavošanu. Sēkla atbērtas 89 proc. apmērā. Tā glabājas divās noliktavās. Sēklas tīrīšanā kolchozniekiem palīdz Kuldīgas MTS mehanizators b. Gebauers ar sēklu tīrīamo mašīnu OS-3. Ar to jau iztīrīta daļa sēklas miežu un pašreiz tīra kviešus. Pavisam kolchozā iztīrīta ap 250 cnt graudaugu sēklas.

J. Celms

Balso pilsētas un lauku darbālaudis

Pilsētas vēlēšanu iecirkņos

Atēlā: savas balsis nodod bb. Jasinkeviča un Leitī.

Svētdienas rītā, tikko Kremļa kuranti nosita sesto rīta stundu, savas durvis atvēra visi vēlēšanu iecirkņi.

Pilsētā 1. vēlēšanu iecirknī reizē ar pirmajiem vēlētajiem pie urnām devās autobusa šoferis b. Leitī un konduktore b. Jasinkeviča. Arī viņi pirms došanās tālajā reisā uz Liepāju gribēja nobalsot. Tiesa, autobuss uz pāris minūtēm

aizkavējās, bet šoreiz daudzi pasažieri šoferim par to tikai pateicās, jo arī viņi varēja nobalsot kā vieni no pirmajiem.

Tanī pat laikā pie pilsētas 2. vēlēšanu iecirkņa pietāja autobuss, kas dodas uz Možajiem un arī tur šoferis b. Gudermanis, kasiera b. Litkina un daudzi pasažieri bija pirmo vēlēšanu pulkā.

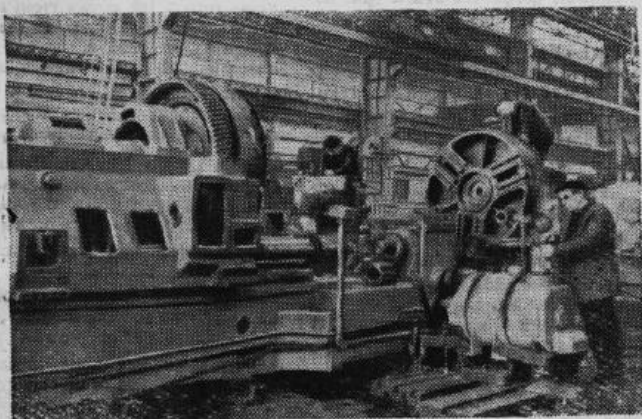
Induļa ciemā

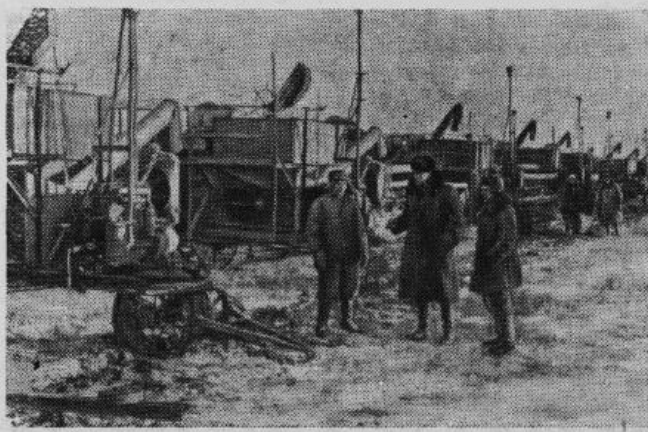
Attēlā: vēlēšanu komisijas locekles (no kreisās) Lūcija Pastare un Ausma Šēle ieraksta vēltājus papildus sarakstos un izsniedz biļetenus. Induļa ciema tautas namā svētdien jau krietni pirms pulksten sešiem pulcējās daudzi apkārtnē kolchozu — „Bolševiks”, „Padomju Latvija” un „Sarkanā zvaigzne” kolchoznieki.

Ap pulksten 10 bija nobalsojuši vairāk nekā puse visu ciema iedzīvotāju, bet

PADOMJU

DZIMTENĒ

STAĻINA APGABALS. Kramatorskas smagās mašīnu būves rūpnīca izgatavo jaunus ritenvirpas darbāldus. Jaunie darbāldi paredzēti elektrolokomotīvu un dīzeļlokomotīvu būvniecībai. ATTELĀ: jaunās ritenvirpas darba galdu montēšana (l. no kreisās).

LEŅINGRADA. V.I. Leņina vārdā nosauktā mašīnbūves rūpnīca izgatavo 4000 kilovatu jaudas gāzes turbīnu. Jaunā turbīna darbinās Stavropoles — Maskavas gāzes vada kompresoru. ATTELĀ: (no kreisās) V.V. Morozovs un atslēdznieks montētājs G. A. Vorsins sagatavo jaunās gāzes turbīnas kompresora rotoru montēšanai.

KAZACHIJAS PSR. Ziemeļkazachijas apgabala Puškina vārdā nosauktā MTS mehanizatori stājušies socialistiskā sacensībā un apņēmušies līdz 1958. gada 1. janvārim izremontēt visu lauksaimniecības tehniku. Mehanizatori guvuši labus panākumus. No gada uzdevuma 47 kombainiem atremontēti jau 40. ATTELĀ: Puškina vārdā nosauktā MTS atremontētie kombaini.

Cūkgaļas ražošanā pirmajā vietā kolchozs «Imanta»

Gada sākumā lauksaimniecības arteļa „Imanta” laudis apņēmās uz 100 ha aramzemes iegūt 42,2 cmt cūkgaļas. Kolchoznieki saprata, ka visizdevīgāk ir audzēt bekoncūkas. Šim nolūkam izraudzīja piemērotākos sivēnus. Kad tie sasniedza 50 kg dzīvsvāra, uzsāka nobarošanu. Tad bekoncūkām dienā izbaroja 2 kg miltu, rudenī 4 kg kartupeļu un 2 kg vāpiena. Tagad cūkopes izbaro arī piefermas laucīņos izaudzētās saknes. Kolchoznieki tvertnēs ieskābējuši vairāk nekā 100 cmt labu skābarību no mazvērtīgiem kāpostiem un kāpostu lapām.

Piefermu laucīņos izaudzētiem kartupeļiem un bietēm, bez šaubām, ir liela loma. Pagājušajā vasarā piefermas laucīņus apkopa visas cūkkopējas, iegūstot vairākus desmitus tonnu kartupeļu un lopbarības biešu. Visvairāk sakņu izaudzējusi cūkkopēja-pirmrindniece Anna Mepe.

Vasaras mēnešos cūku nobarošanā pēc iespējas plašāk izmantoja vislētāko barību. Mistrs bija iesēts pie visām novietnēm. To izbaroja cūkām tik, cik var apstēt. Bez tam 190 cūkas turēja vasaras novietnē.

Viena no labākajām

Trešo gadu kolchozā „Sarkanais karogs” par putnkopi strādā Aina Grunvalde. Vislabākos panākumus putnkope guvusi šogad. Apkopjot vairāk nekā 130 vistas un ap 160 jaunputnu, viņa no katras vistas līdz 1. decembrim ieguva 160 olas (tabulā skaitlis mazāks sakarā ar jaunputnu pieskaitīšanu pie dējējvistām).

Bez tam Aina Grunvalde šogad audzēja 120 zosis. Tagad viņas kopšanā ir 20 zosis, bet pārējās nobaroja un piegādāja valstij.

Kā stāsta pati putnkope, tas nav tikai viņas, bet arī valdes nopelni, kura šogad par putnkopību rūpējusies vairāk. Agrāk vistas slimojušas, bet šogad ir jaunas vis-

Divas cūkkopes ieguvušas 490 sivēnus

Lauksaimniecības arteļi „Uzvara” šogad labākos panākumus sivēnu iegūšanā sasniegusi cūkkopēja Eda Ābiņa. Apkopjot 10 sivēnmātes, viņa caurmērā no katras ieguvusi 25 sivēnus.

Socialistiskajā sacensībā b. Ābiņai ir nopietna konkurence — sivēnmāšu kopēja b. Muša. Viņa no 10 sivēnmātēm ieguvusi 240 sivēnus. Tas panākts, cūkas rūpīgi kopjot un barojot. Eda Ābiņa sivēniem iekārtojusi tā saukto „kopmītni”, lēzenā kastē salikti salmi un tur gandrīz visa sivēnu saime uzturas. Vienīgi zīdīšanas laikā tie iet pie cūkām aizgaldos.

Par centīgo darbu cūkkopes saņēms premijā sivēnus. R. Veldze

Tagad, kad aprit ražošanas gads, redzams, ka gūti panākumi. Jau līdz 1. decembrim uz 100 ha aramzemes ražots 31,2 cmt cūkgaļas. No gada sākuma nobarota 151 bekoncūka, bet līdz gada beigām vēl paredz nobarot 25.

Visvairāk bekonu nobarojusi cūkkope Anna Mepe. Viņa izaudzējusi 72 bekoncūkas, bez tam pārsniegusi sivēnu iegūšanas uzdevumu. Par āklo darbu cūkkopei premijā saņēms sivēnus un lielāku daudzumu cūkgaļas.

Labā bekoncūku audzētāja ir arī Mirdza Meisnere. Viņa šajā gadā nobarojusi 33 bekonus un palīdzējusi kolchozam izcīnīt pirmo vietu cūkgaļas ražošanā uz 100 ha aramzemes.

Kolchoza „Imanta” cūkkopējas pārsniegušas arī sivēnu ieaudzēšanas uzdevumu; paredzēto 508 sivēnu vietā saņemti 582 sivēni.

Nākamajā gadā kolchoznieki paredz nobarot 750 cūkas un caurmērā uz 100 ha aramzemes iegūt vairāk nekā 60 cmt cūkgaļas. Lai iegūtu vajadzīgo sivēnu skaitu, kolchozā turēs 40 pamata un tikpat daudz vienreizējās sivēnmātes. R. Ritums

RAJONĀ, AR KURU SACENŠAMIES

tas, kūs dezinficēta, vistām izsniedz labāku barību nekā iepriekšējos gados.

Putnkope novērojusi, ka dējības palielināšanā liela nozīme ir telpu apgaismojumam. Tā kā nav elektriskās gaismas, viņa rītos ap pulksten sešiem kūti novieto parastās lampas.

Lai putniem būtu vairāk barības, Aina Grunvalde piefermas laucīņā izaudzējusi ap 3 tonnu lopbarības sakņu.

K. Bērzs

IEVIEŠAM JAUNUS PANĒMIENUS CŪKU BAROŠANĀ

Kā zināms, cūku barošana un kopšana prasa samērā daudz darbaspēka. Bet tas savukārt sadārdzina ražotās produkcijas pašizmaksu, kas kolchozam nepavisam nav izdevīgi. Meklējot jaunus ceļus, kā celt darba ražīgumu un samazināt pašizmaksu cūkkopībā, vispirms iepazīnāties ar pieejamo literatūru par cūku barošanas automatizēšanu, bet pērnajā ziemā sākām pirmos izmēģinājumus. Šim nolūkam atstājam piecas cūkas un ievietojām atsevišķā telpā, kur cūkas ēda no automatiskā barotāja. Koka konstrukcijas automatiskā barošanas galds izgatavoja būvbrigāde, un tas ir ļoti vienkāršs. Tā augšas daļā ir tvertne, kurā iepildīta koncentrēto barību, bet uz leju tā sašaurinās un savienojas ar trim silēm katrā pusē. Tātad vienlaikus pie barības galdā var ēst sešas cūkas. Katrai silei ir vāks, lai cūkas to nevarētu piemēslot. Ieberot automātā sauso koncentrēto barību, tā, kad cūkas ēd, pakāpeniski iebirst silēs. Šim nolūkam nepieciešams iebūvēt tvertnēs slīpu grīdu. Jāsa-ka, ka automātu pagatavošana ir ļoti vienkārša un tie darbojas bez klūmēm.

Pirmajās dienās cūkas ap automatisko barošanas galdū rosījās gandrīz vai visu laiku. Radās ie-

spaids, ka cūkas patērē ļoti daudz barības. Taču bažas bija nevietā. Kad izdarījām pārbaudi pav izlietoto barības daudzumu un dzīvsvāra pieaugumu diennakti, izrādījās, ka cūkas bija patērējušas apmēram tādu pašu barības daudzumu kā barojot no rokas. Vidējais diennakts dzīvsvāra pieaugums cūkai bija 750—800 gramu. Iedrošināti ar jaunā pasākuma rezultātiem, pēc jaunās cūkkūts nodošanas lietošanā, tajā ievietojām 8 automatiskos barošanas galdus 168 cūkām. Barošanas galdi novietoti vienā kūts pusē, kamēr otrā ir vieta, kur cūkām gulēt un staigāt. Kad nepieciešamstirīt kūti, barošanas galdā telpu no pārējām norobežo ar vārtiņiem.

Agrāk 168 cūku apkopšanā strādāja trīs un pat četras kopējas, bet tagad Lizete Pētersone viena pati apkopj minēto cūku daudzumu. Tātad vairākkārt cēlies darba ražīgums. Cūkkopējas darbs ir iztīrīt kūti, silēs ieliet vāpienu, ūdeni un iebert kāļus, kartupeļus jeb vasarā — zaļbarību. Sauso koncentrēto barību automātos iepilda vairākmā dienām, kad to pļēd ar pajūgu no klēts.

Nu jau, kad jaunais panēmiens ieviests praksē un nobaroti pirmie

168 bekonu, varam izdarīt dažus izskaitļojumus. Tie rāda, ka šāda cūku barošana ir ļoti izdevīga un samazina pašizmaksu. Piemēram, 36 dienu laikā viens bekonu patērējis 78 kg spēkbarības, sasniedzot vidējo dzīvsvāra pieaugumu 740 g diennakti. Atsevišķas cūkas diennakti pieņemas svarā pat kilogramu un vairāk.

Parasti cūkas automatiskā pašbarotavā ievietojam 3,5—4 mēnešus vecas, kad tās ir, kā saka, izaukušas „kaulos”. Un jau pēc pāris mēnešiem cūkas sasniedz bekonu kondīciju.

Bez spēkbarības cūkām izbarojam arī kartupeļus zajā veidā, bet spēkbarībai piejauca siena miltus. Protams, silēs vienmēr pieejamas arī dažādas mineralvielas. Līdzšinējā pieredze rāda arī, ka cūkas, šādi barotas, ir veselīgākas un ar labāku kondīciju.

Kad cūku ievietoja pašbarotavā, tā svēra 34 kg, bet pēc 36 dienām jau 60,7 kg. Tādēļ noteiktā apmaksa cūkkopējai bija kļūdīga, lai gan par katrām 20 kg dzīvsvāra pieaugumu noteicām apmaksāt ar vienu izstrādes dienu, kamēr pārējās saņem divas izstrādes dienas. Neskatoties uz to, cūkkope Lizete Pētersone 36 dienās

nopelnīja 225 izstrādes dienas. Acīm redzot apmaksa ir nepareiza, un tā jāizmaina, uzskaitot par 20 kg dzīvsvāra pieaugumu 0,2—0,3 izstrādes dienas. Šis piemērs jo sevišķi spilgti rāda, cik lielas iespējas ar automatisko barošanu ir samazināt darbaspēku cūkkopībā un izstrādes dienu patēriņu. Tuvākajā laikā bekonu kombinātā ierīkos ūdensvadu. Līdz šim ūdens apgāde rada lielas grūtības, jo tas jāpieved fermām.

Šogad kolchoza cūkkopji pieliek visas pūles, lai uz katrām 100 ha aramzemes ražotu ap 40 centneru cūkgaļas. Nākamajā gadā esam nolēmusi cūkgaļas ražošanu dubultot. Un šo mērķi sasniegt mums palīdzēs praksē ieviestais jaunais cūku barošanas panēmiens, jo cū-

kopēja Lizete Pētersone viena pati gadā, izlaižot caur automatisko pašbarotāju ap 1500 cūkas, dos 600 cmt lielu dzīvsvāra pieaugumu, jeb nobaros 600 bekonus. Šie skaitļi šķiet neparasti, bet tie ir reāli un vērtēz apliecina, cik izdevīga ir cūku barošanas automatizēšana. Vēl jo vairāk tādē, ka kolchozā gadu no gada ražo arvien vairāk pašu spēkbarību.

Ari turpmāk neapstāsimies pie sasniegtā, bet droši meklēsim iespējas, kā saražot vairāk un lētāku cūkgaļu.

M. Jēkabsons, kolchoza „Nākotne” zootehniķe (No Ventspils rajona laikraksta „Brīvā Vēstis”)

SOCIALISTISKĀ

(Vienpadsmit mēnešu

VENTSPILS RAJONĀ

KULDĪGAS RAJONĀ

Labākie kolchozi

Izslaukts caurmērā no 1 govs kg

1. „Liesma”	2992,1	1. „Imanta”	2164
2. „Liekne”	2543,9	2. Lisenko v. n.	2148
3. Lēpina v. n.	2513,3	3. „Traktorists”	2108
4. „Nākotne”	2465,6	4. „Komunars”	2092
5. „Padomju Latvija”	2420,2	5. Raiņa v. n.	2074
6. „Uzvara”	2335,7	6. „Latvijas strēlnieks”	1985
7. „Dzimtene”	2307,9	7. „Cīņa”	1973
8. „Cīņa”	2283	8. „Vēstis”	1923
9. Raiņa v. n.	2148,9	9. „Uzvara”	1918
10. „Staļina ceļš”	2102,9	10. Kārļa Marksa v. n.	1833

Labākās slaucējas

Slaucējas	Kolchoza	Izslaukums no 1 govs kg	Slaucēja	Kolchoza	Izslaukums no 1 govs kg
1. E. Bērziņe	Lēpina v. n.	5200,6	1. O. Kleistova	Lisenko v. n.	3043
2. M. Kārklīņa	Lēpina v. n.	4966	2. L. Zundovska	„Komunisma ceļš”	3020
3. A. Selderiņa	Lēpina v. n.	4113	3. M. Niedoliņa	„Komunisma ceļš”	2837
4. A. Nezeļska	„Liesma”	3827	4. A. Kezenfelde	„Vēstis”	2700
5. T. Vādzis	„Staļina ceļš”	3711	5. V. Dzemīte	„Latvijas strēlnieks”	2638
6. M. Smiltāne	„Liesma”	3662	6. G. Sproģe	„Uzvara”	2593
7. A. Freijs	Lēpina v. n.	3641	7. E. Gaule	Lisenko v. n.	2497
8. M. Ozoliņa	„Liesma”	3608	8. L. Kalniņa	Lisenko v. n.	2480
9. K. Priede	„Liekne”	3522	9. G. Strautmane	„Komunars”	2466
10. A. Ozola	„Liesma”	3497	10. J. Miķelsone	„Imanta”	2459

Labākās putnkopējas

1. A. Meijers „Liekne”	no 572 vistām ieguvusi 190 olas no katras	1. E. Kārklīņa „Vēstis”	no 204 vistām ieguvusi 157 olas no katras
2. E. Rūmniece „Cīņa”	no 670 vistām ieguvusi 148 olas no katras	2. J. Austere „Komunars”	no 174 vistām ieguvusi 155 olas no katras
3. M. Maizniece Fabriciusa v. n.	no 148 vistām ieguvusi 138 olas no katras	3. A. Grunvalde „Sarkanais karogs”	no 144 vistām ieguvusi 143 olas no katras

Labākās cūkkopējas

1. A. Rozenberga — („Cīņa”) no 211 bekoniem vidējais diennakts dzīvsvāra pieaugums 701 g katram	1. E. Ābiņa — („Uzvara”) no 10 sivēnmātēm ieguvusi 25 sivēnus no katras
2. E. Kalnkaziņa — („Padomju Latvija”) no 19 sivēnu mātēm ieguvusi 19 sivēnus no katras	2. A. Muša — („Uzvara”) no 10 sivēnmātēm ieguvusi 24 sivēnus no katras
3. E. Jansone — („Komunisma ceļš”) no 12 sivēnu mātēm ieguvusi 19 sivēnus no katras	3. E. Goļdmāne — („Boļševiks”) 102 bekoniem vidējais diennakts dzīvsvāra pieaugums 890 g katram

SACENSĪBA

rezultāti)

Pārskats

par gaļas un vilnas ieguvu rajona kolchozos

Vietā	Kolchoza nosaukums	Iegūta visa vilna uz 100 ha izmantotajās zemēs cent.	Tai skaitā cūk-gaļa uz 100 ha izmantotajās zemēs cent.	Iegūta vilna uz 100 ha izmantotajās zemēs kg
1.	„Latvijas strēlnieks”	25,8	23,4	28,2
2.	„Imanta”	25,2	31,2	11,8
3.	„Grauds”	20,9	19,6	25,0
4.	„Cīņa”	20,4	19,7	23,7
5.	„Traktorists”	20,0	22,6	13,1
6.	„Komunars”	19,9	18,4	8,9
7.	Lisenko v. n.	19,7	23,4	7,4
8.	„Sarkanā zvaigzne”	19,7	21,8	3,4
9.	Leņina v. n.	19,6	28,2	6,7
10.	„Venta”	18,4	17,9	3,5
11.	Mičurina v. n.	16,8	18,2	9,1
12.	„Brīvība”	16,3	17,5	9,1
13.	„Aktivists”	16,3	12,0	7,9
14.	„Leņina ceļš”	15,3	14,0	3,7
15.	„Komunisma ceļš”	15,2	7,7	5,6
16.	Ždanova v. n.	15,0	13,7	18,0
17.	„Uzvara”	14,8	18,4	7,2
18.	„Uzvaras karogs”	14,2	12,9	8,5
19.	„Spars”	14,1	16,2	8,7
20.	„Abava”	14,1	7,3	14,4
21.	„Kurzeme”	13,5	12,3	9,9
22.	Kārļa Marksa v. n.	13,3	14,1	7,1
23.	Raiņa v. n.	12,9	12,8	5,3
24.	„Dzimtene”	12,5	9,8	13,1
25.	„Sarkanais karogs”	11,5	12,6	2,8
26.	„Jaunā gvarde”	11,0	6,0	—
27.	„Brīvais ceļš”	10,8	8,7	3,1
28.	„Boļševiks”	10,6	11,2	2,4
29.	„Padomju Latvija”	9,6	7,7	9,3
30.	„Socialisma ceļš”	7,8	5,5	2,7
31.	„Kopdarbība”	5,3	4,7	7,3
32.	„Proletarietis”	4,8	4,6	11,2
Kuldīgas MTS zonā		15,3	14,1	8,3
Kabiles MTS zonā		14,8	15,7	8,3

PĀRSKATS

par piena un olu ieguvu rajona kolchozos

Vietā	Kolchozi	Ražots piens uz 100 ha izmantotajās zemēs cent.	Izslaukta no vienas govs kg.	Pleaugums salīdzinot ar iepriekšējo g. kg no govs.	Iegūti olu no vienas gab.	Iegūti olu uz 100 ha izmantotajās zemēs gab.
1.	„Imanta”	217,3	2164	311	103	7748
2.	„Komunars”	212	2092	394	155	9068
3.	Lisenko v. n.	204,4	2148	689	106	8920
4.	„Latvijas strēlnieks”	202,7	1985	242	59	7113
5.	„Cīņa”	187,7	1973	268	76	4533
6.	Raiņa v. n.	179	2074	545	—	—
7.	Kārļa Marksa v. n.	176,3	1833	210	91	8625
8.	„Traktorists”	174	2108	688	91	6370
9.	„Venta”	173,5	1923	338	157	8200
10.	Mičurina v. n.	168,9	1586	462	115	10090
11.	„Grauds”	168,6	1564	153	109	10533
12.	„Aktivists”	165,8	1577	551	—	—
13.	Leņina v. n.	161,1	1647	398	72	4211
14.	„Uzvaras karogs”	160	1474	297	102	7967
15.	„Uzvara”	159,7	1918	298	94	3653
16.	„Komunisma ceļš”	148	1704	322	121	4986
17.	„Sarkanā zvaigzne”	140,6	1807	488	117	7343
18.	„Spars”	137,9	1536	74	102	6947
19.	„Sarkanais karogs”	134,1	1491	214	143	5272
20.	„Jaunā gvarde”	134	1629	361	60	3136
21.	„Brīvība”	133,9	1677	519	111	8887
22.	„Brīvais ceļš”	120,7	1611	484	115	2156
23.	„Kurzeme”	114,3	1641	352	138	10398
24.	Ždanova v. n.	113,2	1367	274	100	1967
25.	„Leņina ceļš”	107,9	1792	241	80	4484
26.	„Dzimtene”	106,5	1518	38	122	12030
27.	„Socialisma ceļš”	104,3	1595	118	95	9378
28.	„Boļševiks”	97,8	1501	238	95	4325
29.	„Kopdarbība”	88,2	1195	222	44	1441
30.	„Padomju Latvija”	79,2	1229	51	26	2238
31.	„Abava”	70,4	1292	73	65	4278
32.	„Proletarietis”	65,5	1320	130	56	2057
Kuldīgas MTS zonā		145,3	1706	359	93	5118
Kabiles MTS zonā		144	1677	275	106	7151

LABĀKĀS SLAUČĒJAS kolchozā „TRAKTORISTS”

■ K. Lipsne ik dienas rūpīgi notīra brūnājas.

Socialistiskajā sacensībā ar Lisenko vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa lopkopēm kolchoza „Traktorists” slaucējas apņēmas iegūt 2000 kg piena.

Tagad spraigā darbā aizgājis turpat gads un jāsaka, ka vislabākos panākumus piena izslaukumu kāpināšanā ir guvušas slaucējas Katrīna Lipsne, Lūcija Blūma un viņas meita Līksma.

Biedre Lipsne līdz 1. decembrim bija izslaukusi 2338 kg piena no govs, Lūcija Blūma — 2244 un Līksma arī krietni pārsniegusi savas saistības. Lūk, ko par savu darbu pastāsta pašas lopkopes.

Katrīna Lipsne:

— Par slaucēju strādāju kopš kolchoza noorganizēšanas. Vēl 1955. gadā no govs nevarēju izslaukt daudz vairāk par 1500 litriem.

1956. gadā mūsu kolchozā sāka strādāt par jaunam. Noorganizējās kompleksās brigades. Brigadierī lielāku vērtību sāka vērtēt kultivēto gaņību ierīkošanai. Vairāk sie-

na un skābarības sagādāja ziemas mēnešiem. Neslīnkot arī mēs, lopkopes. Es savā piefermas laucīnā izaudēju vairāk nekā 20 tonnas lopbarības sakņu un kartupeļu. Rezultāti neizpalika. Piena izslaukumus kāpināju par apmēram 300 kilogramiem no govs. Šie panākumi ledvesmoja. Cīnoties par šo saistību izpildi, pavasarī apņēmos apkopt 1 hektaru piefermas laucīnu. Pavisam no piefermas laucīna novācu 11 tonnas sakņu un noraku 7 tonnas kartupeļu.

Kā tad panācu augstus izslaukumus vasarā un kā strādāju tagad? Vasaras sākumā mums vairāku hektaru platībā bija labas kultivētās gaņības, bet vēlāk, kad ilgāku

Lūcija Blūma izbaro pašas izaudzētās bites.

laiku nelijs, zāle tik ātri neatauga un te nu kārtā pienāca zaļā konveijera kulturām. Dažādi mistri bija iesēti pietiekami. Tā kā pašas plāvējam un vedām, tad dabīgi, ka govis ēda cik gribēja. Un te nu bija vietā vecā paruna, ka govij piens uz mēles.

Lūcija Blūmai

— Mums lopkopēm-slaucējām darbā daudz kas vienāds. Es kolchoza brūnājas slaucu 5. gadu. Es kopju 12 govis. No tām pašlaik slaucu 10. Savas saistības jau krietni esmu pārsniegusi un šogad virs plāna esmu apņēmusies izslaukt vismaz 6000 litru piena.

Piena izslaukumu kāpināju, salīdzinot ar 1956. gadu, par 500 kilogramiem galvenokārt esmu panākusi ne tikai govis labi barojot, bet arī pilnīgi izskaužot ālavību.

Nākamajā gadā no katras govs gribu izslaukt 3000 kg piena. Lai to panāktu, savu ieguldījumu esmu devusi. Piefermas laucīnā izaudēju un novācu 15 tonnas lopbarības sakņu un 7 t kartupeļu.

Līksma Blūma nav no runīgajām. No viņas skopajiem vārdiem uzzinām, ka meitene 15 gadu vecumā kļuva par slaucēju. Un sākums nebija viegls.

Nu jau Līksmas slaucējas darba stažs iet trešajā gadā un grūti ticēt, ka šī meitene šogad vien ir izslaukusi vairāk nekā 22 tūkstošus litru piena.

Lūk, kā strādā kolchoza „Traktorists” labākās slaucējas.

A. Krūmājs

Līksma ar vakar saņemto teliņu.

Ir lietderīgi katru mēnesi analizēt rezultātus

Pareiza ražotās produkcijas un materiālo vērtību uzskaite kolchozos ir pamats to tālākai nostiprināšanai un izveidošanai.

Šai nolūkā apstiprinātas dažādas atskaites formas, pēc kurām kolchozi sniedz atskaites par kārtējo uzdevumu izpildi. Darbs lopkopībā rajona kolchozos redzams katru mēnesi, izpildot atskaites formu № 24. Tur redzamas lopu skaita izmaiņas, kā arī ražotā produkcija pleaugošos skaitļos no gada sākuma. Vairākos rajona izpildu komitejas lēmumos kolchozu valdēm ieteikts katru mēnesi izskatīt šo atskaiti sēdēs, noskaidrojot lopu krišanas iemeslus, kā arī izdarīt analīzi par iegūto produkciju. Tas dod iespēju atrāknovērst radušos trūkumus.

Jāsaka, ka tikai nedaudzas kolchozu valdes ir ievērojušas šo norādījumu un sīki pārzin katru skaitli, kas atskaitē ierakstīts, izdara ana-

līzi par veikto darbu lopkopībā. Tas sakāms par kolchozu „Imanta” valdi (priekšsēdētājs b. Zandmans), „Komunars” (priekšsēdētājs b. Biģis), „Venta” (priekšsēdētājs b. Jansons) un citiem. Viņi MTS, analizējot formu № 24, sīki pastāstīja, kādas izmaiņas kolchozos bijušas lopu skaita ziņā novembra mēnesī, kā arī šā gada 11 mēnešos un zināja arī sīki paskaidrot par iespējam ganāmpulka pavairošanu, par piena, gaļas, vilnas un olu ieguvu uz 1. decembrī un citiem jautājumiem. Šajos kolchozos visa veida lopkopības produkcija iegūta krietni vairāk nekā vidēji rajonā. Arī lopu skaits uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes šajos kolchozos ir lielāks. Šo kolchozu laudis dienā domā par visu iespēju izmantošanu lopkopības produkcijas ražošanas kāpināšanai.

Kolchozi „Kopdarbība”, „Padomju Latvija”, „Uzvaras karogs”, „Abava”

bb. Šuba un Vibulis maz vēribas veltā ne tikai atskaitēm, bet visai kolchoza saimniecībai.

Analīzi par darbu lopkopībā līdz šim nav izdaruši arī kolchozi „Padomju Latvija” (priekšsēdētājs b. Zariņš), „Abava” (priekšsēdētājs b. Valdmanis), „Uzvaras karogs” (priekšsēdētājs b. Nikandrovs) un šo kolchozu speciālisti bb. Fribiga, Gavrilovs, Sucijs. Neapmierinoši to izdara arī kolchozu „Aktivists”, Ždanova vārdā nosauktā, „Leņina ceļš”, „Kurzeme”, „Dzimtene” un citu priekšsēdētāji un lauksaimniecības speciālisti.

Daži kolchozu priekšsēdētāji, kā „Boļševiks”, „Komunisma ceļš”, „Uzvaras karogs” un citi pavirši izskata formu № 24 un nodod plānu un ekonomikas nodaļai un MTS klūdaines ziņas.

M. Leja,

plānu un ekonomikas nodaļas vec. ekonomiste

Sākušās rajona meistarsacīkstes volejbolā

Pagājušo sestdienu sākas rajona meistarsacīkstes volejbolā. Pirmās spēles labākās sekmes guvuši „Vulkana” volejbolisti. Viņi abās spēlēs savus pretiniekus uzvarējuši (MRS un BSS). Divas uzvaras izcīnījuši arī IDA volejbolisti. Sievietēm pa divām uzvarām ir „Vulkans” un sporta skolas komandām.

Vēl grūti spriest, kuras komandas Minutes pārtraukumā „Vulkana” volejbolistes.

klūs jaunie rajona čempioni, tādēļ arī nepūlēsimies. Bet par volejbolistu sportisko stāju, kultūru, par sacensību organizētājiem jau no pirmajām spēlēm var daudz ko teikt.

Nav saprotams, kāpēc gan rajona FK un SK nelenāca nevienam prātā, ka parasti tādas sacensības sākas tīri oficiāli, proti, ar atklāšanas parādi. Bet kā tad šoreiz bija — uzveda divas komandas laukumā un paziņoja, ka tās tiekas rajona meistarsacīkšu spēlē volejbolā.

Un tā sākās. Nevienam pat nepateica, kādā kārtībā tiks izcīnīts čempiona nosaukums un kas spēlēs piedalīsies.

Kas gan ticēs, ka Kuldīgā un tās apkārtnē, kur tik daudz mežu, nebūtu iespējams izgatavot vienkāršus soliņus sēdēšanai. Bet, lūk, rajona sporta dzīves vadītāji šo problēmu nevar un nevar atrisināt. Un sporta namā joprojām trūkst solu. Neizdarībai.

Tagad nedaudz par pašām spēlēm. Jau pirmajā spēlē „izcēlās” „Vulkana” vīrieši. Atsevišķi spēlētāji (Jurgenovskis) atļāvās pilnā balsi izteikt gaužām nepieklājīgus vārdus. Viņš, liekas, aizmirsa, ka zālē sēž cilvēki, kam tādas neiedzības negribas dzirdēt.

Pēc kā izskatās komanda, kurā

viens spēlētājs laukumā ar zekēm otrs garām bīkšm un katrs nākamais citādā formā. Un pie tam virs ar zekēm ir iedzīries un spārda bumbu ar kājām.

Lūk, tāda bija komanda no Kabilēs. Bez tam jāatzīmē, ka šiem volejbolistiem uz tērpiem nebija arī numuru, bet tos skatītāju acu priekšā uzrakstīja ar kritu. Vai tādu komandu vispār laist laukumā, par to, lūk, gan vajadzēja padomāt.

Nekā laba nevar teikt arī par Kuldīgas MRS komandu. Tiesa, te jārunā tikai par komandas kapteini b. Zvirbuli, kurš bija „lēmētis” un nonāca tik tālu, ka komandai spēlēt pret „Vulkanu” piešķīra zaudējumu.

Daudz pārmetumu, visvairāk gan nepamatotu, nācās dzirdēt tiesnešiem. Un pats pārstāvējošais, kas ari sievietes prot lamāties. Kā gan tiesnešiem var patikt, ja viņam saka:

— Āmurs tāds!...

Un to, lūk, saka volejbolistiem šoreiz viņu vārdā nesauksim.

Vairums skatītāju sporta zālē uzvedās kā pienākas. Taču daudzi skolnieki skolotāju klātbūtnē izturas kā mežā, skaļi izsaucot dažādādas „komplimentus” gan tiesnešiem, gan spēlētājiem, bet nevienam par to viņiem neaizrāda.

Lūk, uzņēmumā grupa jauniešu, kuri arī neprot uzvesties.

Rajona meistarsacīkstēm jāklūst par lielu stimulu volejbolistu meistarības celšanā. Tāpēc sacensību organizētājiem un tiesnešiem no visa minētā jāizdara visai nopietni secinājumi un jāpanāk, lai sacensības notiktu augstā sportiskā līmenī.

A. Zars

Mierīga līdzās pastāvēšana — neatliekama prasība

Mūsu valdība spērusi jaunus svarīgus soļus, lai saglabātu un nostiprinātu mieru. PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētājs N. A. Bulgaņins griežas pie ASV prezidenta D. Eizenhauera un citu Ziemeļatlantijas militārā blokā ietilpstošo rietumvalstu vadītājiem ar vēstījumiem sakarā ar pašreizējo starptautisko situāciju un pasākumiem, kas varētu palīdzēt mazināt tās saspīlējumu.

Viena no pašreizējās starptautiskās situācijas raksturīgām īpatnībām ir tā, ka ASV valdošās aprindas pastiprina un paplašina militāro gatavošanos Ziemeļatlantijas bloka (NATO) sistēmā. Šim nolūkam 16. decembrī Parīzē tika sasaukta NATO padomes sesija. Tajā ASV pārstāvji grib dabūt cauri lēmumu par amerikāņu atomu un raķešu ieroču izvietošanu Rietumeiropas zemēs un to armiju apgādāšanu ar šiem ieročiem. Šāda ASV un citu rietumvalstu valdošo aprindu rīcība pastiprina starptautisko saspīlējumu, palielina jauna kara izcelšanās briesmas. Cenšoties novērst šādu notikumu attīstību, Padomju valdība griežas pie rietumvalstīm — Ziemeļatlantijas bloka dalībniecēm ar aicinājumu izbeigt drudzaino militāro gatavošanos un nostāties uz mierīgas līdzās pastāvēšanas ceļa. Padomju valdības vadītāja vēstījumos izvirzīti priekšlikumi, kuru realizācija uzlabotu visu starptautisko situāciju.

Kā pašu pirmo soli mūsu zeme ierosina kopā ar ASV

un Anglijas valdībām uzņemties saistības nelietot kodolieročus un paziņot, ka ar 1958. gada 1. janvāri tās izbeidz visu šādu ieroču veidu izmēģinājuma sprādzienus, sākumā kaut vai uz 2—3 gadiem. Mēs ierosinām arī izveidot Eiropas centrālajā daļā joslu, kur nebūtu atomieroču. Šai nolūkā vispirms jāvienojas par atteikšanos izvietot šādus ieročus Rietumu un Austrumu Vācijā. „Šāda pasākuma realizēšana, — teikts N. A. Bulgaņina vēstījumā Rietumvācijas valdības vadītājam Adenaueram, — būtu svarīgs ieguldījums miera nostiprināšanā un pasargātu šajā joslā ietilpstošās tautas no atomkara draudiem”.

Padomju valdība atkal aicina rietumvalstis noslēgt starptautiskās savienības un Varšavas līguma zemēm neuzbrukšanas līgumu, atteikties lietot spēku, atrisinot strīdus jautājumus, kas saistīti ar Tuvajiem un Vidējiem Austrumiem, atjaunot un attīstīt starptautiskās normas tirdzniecības attiecībās, paplašināt to zinātnes un kultūras sakarus. Visu šo pasākumu realizēšanai būtu liela nozīme valstu savstarpējās uzticības atmosfēras izveidošanā, kas ir tautu stabila miera nodrošināšanas vispārīgais priekšnoteikums.

N. A. Bulgaņina vēstījumā ASV prezidentam īpaša uzmanība pievērsta tam, cik svarīga nozīme būtu Padomju Savienības un ASV attiecību uzlabošanai, kuras pašlaik ne-

var apmierināt nedz padomju, nedz amerikāņu tautu. „Pašreizējās apstākļos no mūsu valstu savstarpējām attiecībām, — teikts N. A. Bulgaņina vēstījumā D. Eizenhaueram, — lielā mērā, un droši vien pat izšķirošā mērā ir atkarīgs vispārējā miera liktenis. Tieši tāpēc būtu sevišķi svarīgi, lai abas mūsu valstis uzņemtos iniciatīvu un izdarītu to, ko tautas sen jau gaida — salauzt „aukstā kara” ledu”. Dzīļi norūpējusies par miera saglabāšanu, Padomju valdība griežas pie ASV prezidenta ar aicinājumu rīkoties kopīgi, lai darītu galu „aukstajam karam”, apturētu drudzaino bruņošanās un stingri nostātos uz mierīgas līdzās pastāvēšanas ceļa.

N. A. Bulgaņina vēstījumos norādīts, cik liela nozīme ir dažādo zemju valstevīru personiskiem sakariem (kontaktiem), un izteikta gatavība vienoties par Rietumu un Austrumu lielvalstu vadītāju personisku tikšanos, lai apspriestu svarīgākos mūsdienu jautājumus.

Jau pirmās atsauksmes par Padomju valdības vadītāja vēstījumiem rietumvalstu vadītājiem liecina, ka mūsu zemes jauno miera iniciatīvu kvēli atbalsta mieru mīlošās tautas. „Padomju iniciatīva, — raksta rumāņu avīze „România Libera”, — vēlreiz rāda cilvēcei, ka Padomju Savienība kopā ar citām socialistiskajām valstīm nesamierināmi cīnās par mieru, par starptautiskā saspīlējuma mazināšanu”.

S. Hermans

Cilvēka ciņa ar klinšu ērgli

Oļģracis A. Starikovs ar savu biedru izgāja medībās Prokopjevas pilsētas apkārtnē (Kemerovas apgabals). Meklējami zaķus, viņi izklīda uz dažādām pusēm. Starikovs, iedams pa ieplaku, ieraudzīja milzīgu putnu, kas zemu laidās pāri ieplakai. Ar diviem šāvieniem viņš to notrieca un

steidzās pēc medījuma. Taču, kad viņš tuvojās putnam, tas savicināja spārnus un metās virsū cilvēkam. Mednieks pakrita, paspēja aizsegt seju ar rokām. Plēsoņa iekērās viņam ar nagiem pierē un vaigos, cieši saspiežot roku plaukstu. Starikovs sāka saukt draugu palīgā. Tas, sadzī-

dējis šāvienu, jau steldzās uz notikuma vietu. Ar dunci viņš nogalināja milzīgo putnu un atbrīvoja biedru no tā nagiem.

Tas bija milzīgs kalnu ērglis. Tā spārnu izpletums 2 metri 52 centimetri. Kalnu ērgļa parādīšanās šajā vietā — ļoti reta parādība. (TASS)

— Vēl viena firera gudrības ilustrācija, — sīsnīgi iesaucās Kanariss, — viņš vienmēr saprot mūsu dienesta nozīmi...

— Klausieties tālāk, — pārtrauca viņu Himlers un atkal sāka lasīt: — „Izlūkdienesta atbildīgais darbinieks regulārī informē mēģinājumus vadītāju par visu slepenās izlūkošanas jautājumu lietām būtību attiecīgā valstī.”

Kanariss negribot savieba seju: admirāļa kungs nebija pieradis informēt sūtņus par savas darbības „jautājumu lietām būtību”. Ne noturējās arī pulkvedis Veicels un pat skaļi nopūtās. Bet Kraškes kungs, gluži otrādi, tūlīt kļuva jautrāks. Viņš saprata, ka uz Maskavu brauks ar diplomata pasi, kas līdz ar to izslēdz jebkādu risku sakarā ar diplomatisko neaizskaramību...

Himlers visus viņus pēc kārtas apskatīja un dzēlīgi iesmējās. — Kung, — viņš lēnām teica, — bez šaubām, man nevajadzēs jums paskaidrot, ka pēdējā teze par pienākumu informēt sūtņus nav jāsaprot primitīvi.

Protams, viņus informēt vajadzēs, bet... es jums teikšu, tikai viņu diplomatisko uzdevumu kom-

petences ietvaros... Nav nekādas vajadzības izskaidrot viņiem visus sīkumus, kung, jo stingra konspirācija — mūsu profesijas galvenais likums...

— Tieši tā, SS reichsfirera kung! — priecīgi iesaucās Kanariss, sapratis, ka „vienošanos” nebūt nepakļauj viņa dienestu diplomātu kontrolei, kurus viņš nevarēja ieraudzīt ne acu galā. — Esmu jums ļoti pateicīgs par šo pakalpojumu...

— Tas ļoti svarīgi darbam Maskavā, — uzmanīgi iesāka Pikkenbroks, — ja ievēro mūsu sūtņa Šulenburga kunga noskaņojumu...

— Kādu noskaņojumu, ģenerāl? — ātri iejautājās Himlers.

— Par to jums, zinot lietas būtību, sīkāk ziņos pulkvedis fon Veicels, — atbildēja Pikkenbroks, nolēmis, ka labāk palikt neitralam.

„Nolādētais lapsa, — modomāja Veicels par Pikkenbroku, — novēla visu uz mani!”

— Ko jūs varat ziņot, pulkvedi Veicel? — jautāja Himlers, nenovērsdams acis no Veiceļa, kas domāja, kā atbildēt, lai izpatiktu SS reichsfireram.

— Fon Šulenburga kungs, — iesāka Veicels, — protams, ir pie-

redzējis diplomatu, uzticīgs tēvijai, bet mans karavīra pienākums, SS reichsfirera kungs, — tieši pateikt, ka fon Šulenburga kungs, lai gan es viņu cīnu un atzistu viņa nopelnus...

— Sakiet pulkvedi, — viņu pārtrauca Himlers, — vai jūs runājat svinību tostu vai ziņojat savam priekšniekam un SS reichsfireram lietas būtību?

Veicelam kļuva sirdi vieglāk. Viņš saprata, ko Himlers grib dzirdēt.

— Gribu būt objektīvs, SS reichsfirera kungs, — jau pārliecinotāk viņš teica, — taču uzskatu par savu pienākumu ziņot, ka mūsu sūtņi nepareizi informē fireru par stāvokli Maskavā.

— Tā, tā, — ar neslēptu interesi ierunājās Himlers. — Turpiniet, pulkvedi, tas ir ļoti interesanti.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

KARA NOSLĒPUMS STĀSTS

L. ŠEININS

(2. turpinājums)

Himlers nesteidzīgi apsēdās krēslā un, paskatījies uz sastingušajiem Kanarisa padotajiem, pasmaidīja un teica:

— Ļoti labi, Ģenerālis Pikkenbroks ir mans vecs paziņa, par pulkvedi Veiceli esmu dzirdējis, ka viņš ir spējīgs darbinieks, bet Kraškes kungs, stāsta, esot īsts vācietis un pieredzējis izlūks. Viņi visi, ja nekļūdos, strādā krievu profilā?

— Tieši tā, SS reichsfirera kungs, — atbildēja Kanariss, prātodams, kas izsaucis šo neparasto vizīti.

— Tādā gadījumā, — turpināja Himlers, — šie kungi var piedalīties mūsu sarunā...

Un, izvilcis no savu melno formas svārkus kabatas rūpīgi salocītu papīra lapu, Himlers ierasti pataustīja pensneju, kuru viņš vien-

mēr nēsāja, un uzsverti lietiskā tonī iesāka:

— Kung, vakar pēc firera personīgās pavēles es un reichsministrs fon Ribentrops parakstījām vienošanos, kam, dārgo admirāl, sakars ar jūsu tēstādī. (Izdzirdis šos vārdus, Kanariss godbijīgi nolēca galvu). Es nelasišu visu šo dokumentu, tā lietas būtību raksturo sekojošā rindkopā...

Ātri atradīs vajadzīgo vietu, Himlers nolasijs:

— Ārlietu ministrija sniedz slepenajam izlūkošanas dienestam visu iespējamo palīdzību. Imperijas ārlietu ministrs, cik vien tas iespējams sakarā ar ārpolitikas jautājumiem, centīsies norīkot zināmus izlūkdienesta darbiniekus darbā ārzemju pārstāvniecībās...

Te Himlers apstājās, nogaidošā paskatījās uz Kanarisu.